

łącznionej, przekazuje się ministrom, którym podlegają przedsiębiorstwa wytwarzające produkty nietypowe lub świadczące nietypowe usługi.

§ 3. Ceny i opłaty, o których mowa w § 2, ustalane będą zgodnie z przepisami uchwały Rady Ministrów.

§ 4. 1. Ceny, o których mowa w § 2, z wyłączeniem produktów określonych w § 3 uchwały Rady Ministrów, ustalane będą:

- 1) w przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 10.000 zł — przez dostawcę w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala ministerstwo, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca;
- 2) w przypadku gdy wartość całego zamówienia przekracza 10.000 zł — przez ministerstwo, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

2. Ministrowie, którym podlegają dostawcy, mogą w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustalić wyższe granice niż określone w ust. 1 pkt 1 dla ustalenia cen w drodze uzgodnienia między dostawcą a odbiorcą.

§ 5. Ceny produktów określonych w § 3 uchwały Rady Ministrów ustalane będą przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą. W razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala ministerstwo, któremu podlega dostawca, po zasięgnięciu opinii ministerstwa, któremu podlega odbiorca.

§ 6. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 15 grudnia 1953 r. uzgodnione z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenia ustalające:

- 1) bliższe określenie nietypowych wyrobów, o których mowa w § 1 uchwały Rady Ministrów;
- 2) wzory kalkulacji dostosowane do specyfiki branżowej;
- 3) bliższe określenie przypadków, jakie należy uznać za wyjątkowe w rozumieniu § 3 uchwały Rady Ministrów;
- 4) terminy sporządzania przez dostawców kalkulacji, ich zatwierdzania i uzgadniania;
- 5) tryb składania wniosków o zatwierdzenie kalkulacji, ich rozpatrywania oraz uzgadniania.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 13 września 1953 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

1312

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 11 września 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy następujących opakowań wypożyczanych i sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru produkcji krajowej, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego:

1) opakowań wypożyczanych:

- a) bębny do kabli,
- b) skrzynie specjalne do łącznic telefonicznych, stojaków pomiarowych i aparatów rentgenowskich,
- c) skrzynie specjalne do maszyn włókienniczych, aparatów lamelkowych, radiatorów, odbłyśków i części maszyn,
- d) skrzynie specjalne do baterii trakcyjnych i płyt akumulatorowych,
- e) skrzynie specjalne do obrabiarek,
- f) skrzynie specjalne do narzędzi,
- g) skrzynie specjalne do wyrobów elektrotechnicznych, precyzyjnych, optycznych i pomiarowych,
- h) skrzynie grubościennne (o ściankach grubości powyżej 26 mm),

- i) opakowania siewników, żniwiarek, kosiarek i snopowiązałek,
- j) beczki żelazne,
- k) butle stalowe do tlenu,
- l) worki jutowe;

2) opakowań sprzedawanych:

- a) skrzynie nie wymienione w pkt 1,
- b) klatki drewniane z wyjątkiem klatek do silników,
- c) szpule do drutów nawojowych.

2. Do skrzyń specjalnych (ust. 1 pkt 1 lit. b) — g) zalicza się skrzynie wykonane do transportu określonego artykułu, dodatkowo wewnątrz wyposażone bądź zaopatrzone w szczególne urządzenia lub umocnienia.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Przemysłu Maszynowego zakład, który zapakował towar oraz dokonał wysyłki lub wydania towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania powinny być przechowywane w warunkach higienicznych.

3. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

4. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego rodzaju towaru niż ten, do którego jest przeznaczone opakowanie.

§ 4. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przesyłać najtańszym środkiem transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający zobowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

4. W przypadku gdy opakowania składają się z kilku elementów, należy przesyłając opakowanie przekazać równocześnie wszystkie jego elementy.

§ 5. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewozu wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewozu, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 6. Jeżeli obowiązujące przepisy regulują tryb odbioru towaru i zgłaszania reklamacji dotyczących dostarczonego towaru, przepisy te stosuje się odpowiednio do odbiorów opakowań przez odbiorcę i zgłaszania reklamacji dotyczących opakowań. W przypadku braku tych przepisów stosuje się zasady określone w §§ 7 i 8.

§ 7. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub z zakładu dostawcy albo dostarczony przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowania i stwierdzić ewentualne braki w formie protokołu sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeżeli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru towaru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Nie stawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego zastrzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi

dostawcę o stwierdzonych protokolem wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

7. W przypadku gdy przy jednej dostawie wartość opakowań sprzedawanych zmniejszyła się na skutek braków lub wad nie więcej niż o 300 zł, przepis ust. 3 — 5 nie ma zastosowania.

§ 8. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy o brakach i wadach powinno nastąpić w ciągu 7 dni od dnia ich wykrycia, nie później jednak niż w terminie zwrotu opakowania.

§ 9. Przy odbiorze i ustalaniu braków i wad opakowań przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7 i 8.

§ 10. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku ani też do remontu traktować należy jako odpadki.

§ 11. 1. Dostawca może w fakturze wskazać inną jednostkę, której ma być przesłane opakowanie.

2. W przypadku odmowy przyjęcia (nabycia) opakowania przez jednostkę wskazaną przez dostawcę do przyjęcia (nabycia) obowiązany jest dostawca. Koszt transportu opakowań od jednostki wskazanej przez dostawcę do dostawcy ponosi dostawca.

§ 12. Odbiorcy, którzy nie zwalniają opakowania przez rozpakowanie w swych zakładach, wskazują jednostkom zwalniającym opakowania sposób dokonywania ich zwrotu i odsprzedaży.

§ 13. Przepisy zarządzenia dotyczące dostawców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 11, a przepisy zarządzenia dotyczące odbiorców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 12.

§ 14. Przedstawiciele dostawców uprawnieni są do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia przez odbiorców.

III. Przepisy szczególne dla opakowań wypożyczanych.

§ 15. Opakowania wypożyczone powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę nieodpłatnie, w stanie nie uszkodzonym.

§ 16. 1. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ilościowej ewidencji ruchu opakowań w oparciu o zasady ustalone w branżowych planach kont.

2. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ewidencji terminów zwrotów.

§ 17. Na opakowaniach wypożyczonych powinny być trwale i widoczne następujące oznaczenia:

- 1) nazwa i adres dostawcy,
- 2) numer (znak) inwentarzowy opakowania (stanowiącego środki trwałe w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji),

3) numer (znak) asortymentu opakowania (nie będącego środkiem trwałym, a zaliczonego do opakowania wypożyczanego),

4) napis „Opakowanie wypożyczone”.

§ 18. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze dotyczącej dostarczonego towaru również ilość i rodzaj opakowań oraz terminy zwrotu zgodnie z tabelą stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 19. 1. Opakowania powinny być zwracane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru, nie później jednak niż w terminie określonym w fakturze.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty odbioru towaru z zakładu dostawcy lub dnia wysłania towaru w opakowaniu do dnia zwrotu opakowania do zakładu dostawcy lub dnia wysyłki opakowania publicznym środkiem transportu. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym.

§ 20. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie:

1) odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania,

2) dostawca wyznaczy odbiorcy odpowiedni dodatkowy termin do zwrotu opakowania. Termin dodatkowy nie może być dłuższy niż określony w tabeli terminów zwrotu opakowań wypożyczanych, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym, odbiorca obowiązany jest ponownie uiścić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania.

3. Uiszczenie kar umownych, przewidzianych w ust. 1 i 2, nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania.

4. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym dostawca niezależnie od żądania uiszczenia kary umownej określonej w ust. 2 wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej komisji arbitrażowej o oizczenie zwrotu opakowania przez odbiorcę i powiadomi o złożeniu tego wniosku jednostkę nadrzędną odbiorcy.

§ 21. 1. W przypadku uzasadnionej niemożności zwrotu opakowania w terminie określonym w fakturze, stwierdzonej przez jednostkę nadrzędną odbiorcy, a szczególnie konieczności dłuższego przechowywania towaru w opakowaniu, odbiorca powinien w terminie określonym dla zwrotu opakowania zawiadomić o tym dostawcę i podać termin zwrotu opakowania ustalony za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 lub niezwrócenia opakowania w podanym terminie ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 22. 1. W razie niemożności zwrotu opakowania na skutek jego zaginięcia lub zniszczenia odbiorca obowiązany jest powiadomić o tym dostawcę w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania i uiścić jednorazowo tytułem kary umownej trzykrotną wartość cenni-

kową opakowania z wyjątkiem przypadku, gdy zaginięcie lub zniszczenie nie było skutkiem działania lub zaniechania odbiorcy.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 23. 1. Koszty naprawy uszkodzeń i usunięcia braków zawinionych przez odbiorcę obciążają odbiorcę.

2. Koszty remontu opakowań wynikłe z normalnego zużycia obciążają dostawcę.

§ 24. Przy dostawach towaru na rzecz jednostek prywatnych dostawcy obowiązani są w umowach o dostawę zastrzec zwrot opakowań w terminie określonym (§ 19) pod rygorem kar umownych określonych w §§ 20 i 22 oraz pobrać kaucję w wysokości trzykrotnej wartości opakowania na zabezpieczenie dochodzenia kar umownych.

IV. Przepisy szczególne dla opakowań sprzedawanych.

§ 25. Na opakowaniach sprzedawanych powinny być w miarę możliwości trwale uwidocznione nazwa i adres dostawcy.

§ 26. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze ilość, rodzaj i cenę opakowania zgodną z cennikiem.

§ 27. 1. Opakowania sprzedawane odbiorcy powinni odsprzedawać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

2. Centralny Zarząd Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego (CZZb. — MPM) ustali, w jakim zakresie obowiązek odsprzedaży opakowań, określony w ust. 1, dotyczy podległych mu handlowych jednostek organizacyjnych.

3. Odbiorcy podlegli Ministrowi Przemysłu Maszynowego, którzy w ramach swojej działalności dostarczają towary innym zakładom, mogą przesyłać dostawcom opakowania dopiero po nagromadzeniu ich w ilości stanowiącej przesyłkę całowagonową.

§ 28. Dostawca ma obowiązek zakupu każdej ilości opakowań sprzedawanych, nadających się do dalszego użytku, będących opakowaniem towarów jego produkcji.

§ 29. 1. Opakowania, wymienione w § 1 pkt 2, zdane do dalszego użytku bez potrzeby przeprowadzenia remontu nabywane będą przez dostawcę po cenie według obowiązujących cenników.

2. Opakowania, o których mowa w ust. 1, wymagające remontu skupywane będą przez bazy remontowe po cenach według obowiązujących cenników.

§ 30. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające opakowania sprzedawane (§ 1 pkt 2) obowiązane są odsprzedać je dostawcom.

2. Przepisy §§ 28 i 29 stosuje się odpowiednio.

V. Przepisy końcowe.

§ 31. Zarządzenie nie dotyczy opakowań towarów przeznaczonych na eksport.

§ 32. Zarządzenie nie dotyczy jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej z wyjątkiem Wojskowej Centrali Handlowej oraz jednostek podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów.

§ 33. Centralne zarządy przemysłu, wchodzące w skład Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, w porozumieniu z CZZb — MPM wydadzą podległym jednostkom

instrukcje wykonawcze do zarządzenia na odcinku współpracy zakładów podległych tym centralnym zarządom z jednostkami podległymi CZZb—MPM.

§ 34. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 21 maja 1951 r. w sprawie zwrotu opakowań stosowanych w branży metalowej i elektrotechnicznej (Monitor Polski Nr A-55, poz. 731).

§ 35. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Maszynowego: w z. E. Demidowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 11 września 1953 r. (poz. 1312).

TABELA TERMINÓW ZWROTU OPAKOWAŃ WYPOŻYCZANYCH

Lp.	Rodzaj opakowania	Ustalony czasokres zwrotu opakowania dla:		
		odbiorcy I	odbiorcy II	odbiorcy III
1	bębny pokablowe	100 dni	150 dni	360 dni
2	wszystkie opakowania wypożyczane z wyjątkiem bębnow pokablowych	60 „	90 „	360 „

Określenie odbiorców:

odbiorca I — indywidualny nabywca towaru z zakładu produkcyjnego, składnicy, hurtowni;

odbiorca II — hurtownia odbierająca towar z zakładu produkcyjnego lub składnicy;

odbiorca III — składnica odbierająca towar z zakładu produkcyjnego.

1313**ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO**

z dnia 13 lipca 1953 r.

w sprawie zawierania umów w zakresie dostaw, robót i usług z osobami, nie wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczenia wykonania tych umów.

Na podstawie §§ 12, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu paragrafy z dodaniem słowa „rozporządzenia” oznaczają paragrafy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116).

§ 2. Upoważnia się na okres do dnia 31 grudnia 1953 r. wchodzące w skład Ministerstwa Przemysłu Chemicznego centralne zarządy i zarządy oraz podległe nadzorowi Ministra Przemysłu Chemicznego instytuty naukowo-badawcze i przedsiębiorstwa do:

- 1) udzielania osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia zamówień w zakresie dostaw, robót i usług do wysokości 15.000 zł bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia, że osoby wymienione w § 8 rozporządzenia nie mogą zamówień wykonać, o ile nie dotyczą one prac projektowych;
- 2) udzielania osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia, z którymi zawarto umowy w zakresie i w